Zdarma!

V Staňkově, v květnu 1925.

Výstavní List

Okresní živnostenské, průmyslové a hospodářské výstavy v Staňkově měst.

Zdarma! Periodický propagační časopis. Nevracejte!

Okresní živnostenská, průmyslová a hospodářská

výstava spojená s výstavou učnovskou v Staňkově m.

pořádá se ve dnech od 9. až do 16. srpna 1925 na oslavu 20letého jubilea krajinské výstavy a 40letého trvání živnostenské školy pokračovací za součinnosti všech živnostenských a zemědělských korporací pod protektorátem Okresní správní komise v Horšovském Týně, městské rady v Staňkově měst. a v Staňkově Vsi.

Ve dnech výstavních koná se trh koní, hovězího dobytka, veškerého drobného hospodářského zvířectva a plodin.

Sjezd staňkovských rodáků. — Různé zábavné podniky. — Čiňte přihlášky!

FEUILLETON.

Staňkovští u „Bílé kobyly" panenku Marii propili.

Náš český spisovatel Primus Sobotka ve svém spise „Kratochvilné historie míst a měst v král. Českém" napsal o Staňkovských, že u „Bílé kobyly" panenku Marii propili.

Pátral jsem po příčině vzniku tohoto výsměchu, a tu zjistil jsem od starších pamětníků, že vskutku něco podobného Staňkovští vyvedli, což zavdalo příčinu tomuto výsměchu Staňkovským; a jest dosud mezi lidem našim v paměti.

Ovšem, starší generace vymírají, a jest někdy nutno, ba i povinností mladé generaci ledacos připomenouti, by neupadl případ takový v úplné zapomenutí. Případ některý slouží buď za výstrahu neb za vzor, který možno následovati.

Případ, o němž chci zde vypravovati, udál se as v šedesátých letech minulého století.

Za starých i ještě za našich dob bývalo zvykem navštěvovati poutě jak v blízkých poutních osadách, tak i ve vzdálených několik mil od Staňkova.

Staňkovští chodívali každoročně na pouť ovšem pěšky (poněvadž v dřívějších dobách vlaky výletní nejezdily) na Sv. Horu, do Pocinovic, Klatov, do Dobré Vody, k Boží Krvi a j. Chodívali hromadně s korouhvemi a okrášlenou soškou Panny Marie s knězi (ovšem zpěváci nechyběli, kteří různé Marianské písně zpívali), slavnostní zvonění je vyprovázelo až za hranice obce, a také při návratu z takové pouti se k uvítání jich všecky zvony na staňkovské věži rozzvučely.

Býval to v tehdejších dobách slavnostní den v celé kolatuře a co tu bylo radosti mladých i starých, když z té pouti prstýnek, svatý obrázek a j. byl „dotýkaný" obdržel na památku.

Jednoho krásného časného jitra vydali se Staňkovští na pouť až k „Boží Krvi", poutního to místa až někde na bavorských hranicích. Pan farář je vyprovázel až za místo a zvony jim vyzváněli na cestu. Prapory a soška Marianská, krásně vyšňořená, byla nesena družičkami v průvodu, který vedli „Terezák", Heinz a Malík ještě s jinými občany, předzpěvujíce poutníkům různé Mariánské písně, kteří za nimi tyto dle jich nápěvů opakovaly.

A tak jim cesta ubíhala vesele, až na místo určené došli utrmácení a upocení, žízniví a hladoví — to vše ke cti a slávě Boží.

Když na místo došli, první povinností bylo navštíviti poutní kostel a pokloniti se Panně Marii; a pak teprve se posilnili a žízeň a hlad zahnali.

Po cestě se také vybíralo na poutní výlohy a něco také na šaty pro Pannu Marii; toto měl na starosti vůdce poutníků „Terezák"; ovšem, že také na sebe nezapomněl.

Když poutníci vykonali u „Boží Krve" řádnou pobožnost a ostatní ceremonie, bez kterých se pouť neobešla, posilnili se na zpáteční cestu k domovu, která také vesele ubíhala.

Slunce pražilo a poutníci brzy unaveni, žízniví, museli se opět chtě nechtě posilniti, neboť cesta byla ještě daleká. Již po cestě tu a tam odpočívali a průvod poutníků nebyl již v takovém pořádku jako na cestě k pouti. A tak v pořádku nepořádku došli poutníci za Kdyň až k hospodě zv. u „Bílé kobyly". Někteří vedoucí poutníků však již měli trochu více v hlavě, neboť již u „Boží Krve" a cestou se posilnili náležitě; nebylo ovšem divu. Mezi nimi „Terezák" nechyběl. A nyní u „Bílé kobyly" se jak se říká dorazili a takto rozjařeni opouštěli „Bílou kobylu".

Zastavení se v této hospodě stalo se jim osudným, neboť poutníci velice rozjařeni a také více méně podnapilí zapomněli úplně na sošku Panny Marie, kterou při příchodu k „Bílé kobyle" do kouta šenkovny byli postavili, a na cestu se vydali bez této sošky.

Ovládala-li poutníky na cestě k Boží Krvi vážná myšlenka náboženská, byla za to cesta k domovu velice zábavná; ale na sochu Panny Marie nevzpomněl nikdo.

Až přicházeli k domovu, vzpomněli na chuděrku v koutě u „Bílé kobyly", že tam zůstala zapomenuta a tu chtě nechtě museli se pro Pannu Marii někteří poutníci vrátit. Poutníci však bez sošky Panny Marie nechtěli se navrátiti, neboť by pan farář je byl zle přivítal; došli prý až k mlýnu Pasockému a tam čekali, až se navrátí ti, kteří posláni byli zpět pro Pannu Marii k „Bílé kobyle".

Jak bývalo zvykem, každé procesí z pouti nejen bylo vítáno p. farářem, který jim šel kus cesty v ústrety, ale také slavnostně je vítaly zvony. Za tou příčinou již kluci na věži staňkovské pozorovávali v určitých večerních hodinách, kdy z které strany se poutníci objeví, by jim slavnostně na přivítanou vyzváněli.

A tu páni kluci na věži dozvěděli se, že poutníci od Boží Krve jsou již u Paseky a honem začali vyzvánětí; poutníci se ale neblížili, — nehýbali se z místa, a to jim bylo velice divné a proto případ ten oznámili panu faráři, který ihned se vydal naproti poutníkům, aby zjistil osobně, co se jim snad nemilého přihodilo.

Mezitím však vrátili se vyslaní poutníci pro Pannu Marii od „Bílé kobyly".

Ovšem, že celý případ pan farář se dozvěděl, co se s Pannou Marií přihodilo a velice zle vůdci poutníků vyčinil.

Tu teprve průvod se hnul a slavnostně se ubíral k staňkovskému kostelu za hlaholu zvonů. Ale dlouho jim toho pan farář nemohl odepustiti, že se tak daleko zapomněli.

Historka tato vyvolala tehdy v Staňkově i v celém okolí dosti veselí a smíchu a dlouho bylo o tom vyprávováno. Nezanikla však dosud, ačkoliv uplynula již hezká řada let a účastníky této příhody již na staňkovském hřbitově zelený drn dávno kryje a oni klidně dřímou věčný sen — odešli, jakoby jich zde nebylo — jen tato příhoda je na ně stálou vzpomínkou.

Jos. Žák.

T. Raděj.

Dobytkářství
na Staňkovsku a Horšovotýnsku.

Staňkovsko již odedávna slyne dobytkářstvím a to jak výtečným skotem, tak i výborným koněm chladnokrevným, jemuž podle úsudku povolaných kruhů nenajdete jinde lepšího konkurenta selského koně těžkého.

Původ zdejšího simenského (žlutostrakatého) dobytka sluší hledati na panství Horšovském (K. Trauttmansdorff), kdež správce Liška již r. 1867 přivezl poprvé ze Svýcar (Simenthalu) plemeníky i stelné jalovice plemene bernského, které s velikým zdarem v Horšovech pěstoval, takže všeobecně se po celém okolí říkalo této rase „horšovská ráce". Plémě toto se dosti rychle rozšířilo po okolí horšovotýnském, zejména ovšem nejdříve v německých vesnicích: Mašovice, Meclov, Srby, Kocourov a j. v.

Dobytek z Horšova pocházející byl barvy původně červeno-strakaté, později žemlově žluté, statné postavy a dobré dojivosti (ročně 2500 l i více). Krávy dosáhly živ. váhy až 7·50 q a býci 11 q.

Rozšiřování tohoto dobytka dálo se za zvláštních okolností, jež sluší zaznamenati. Majitel panství, vyhlášený střelec a milovník lovu v dřívějších letech, spachtoval kdejakou honitbu na celém okresu horšovotýnském, hlavně ovšem tam, kde jeho pozemky, najmě rozsáhlé lesy, hraničily se selskými pozemky. Ceny honebních revírů byly většinou nízké, ale ony obce, které ponechaly „panu knížeti" honitbu, měly zvláštní právo, jehož velice hojně používaly, mohly si totiž zakoupiti ve dvoře horšovském býčka, a to buď ještě pod kravou anebo schopného již k plemenění, v obou případech za stejnou cenu. Tím způsobem původní červený dobytek (červenky) zkřížen byl se simenským do té míry, že čím dále, tím více převládala krev bernskosimenská a dobytek původně červený stával se červeno-strakatým, až konečně s vývojem rázu světlého žluto-strakatým.

Rozumí se, že to byla všelijaká strakatina, a jestliže na německých vesnicích kolem Horšova měli již před 30—40 lety dobytek skoro úplně přebarvený, stalo se toto přebarvení v české oblasti Horšovotýnska teprve v letech 1903—1910 a to tak mohutně, že donedávna byl všude dobytek již rázu simenského světlého, žlutostrakatého. Nastala v celém kraji po stránce chovu značná vyrovnanost a jednota.

Do poměrů chovatelských velice intensivně zasáhlo „Dobytkářské družstvo v. Staňkově" ustavené v roce 1902, které již příštího roku 1903 vysílá delegáty do Svýcar k přímému nákupu simenských originálů a tento import dál se častěji. Konečně i zem. rada roku 1902 přiváží do zdejší krajiny chovný materiál z Bádenska.

Dobytkářské družstvo, té doby třetí v Čechách, vedlo si velice čile a energicky. Již na podzim v roce 1903 konal se první nákupní trh na chovný dobytek „u Kolářů" v zahradě, kde bylo „čistokrevných simentálů" sice ještě velice poskrovnu, ale slušné ceny prodaných dobytčat měly blahodárný vliv na chov po celém Staňkovsku, takže již na krajinské výstavě v Staňkově roku 1905 konané žlutostrakatý dobytek dobyl si uznání všeobecného. Nastává doba nejintensivnějšího a plánovitého závoděni chovatelského, čímž Staňkovsko dobývá si každoročně prvních cen na hospodářské výstavě pražské. Vybrané kusy docilují horentních cen, tak na př. vysokobřezí jalovice p. Wuchterle z Vráňova prodala se za 1000 K do hospodyňské školy ve Stěžerách — cena na tehdejší dobu neobyčejná.

Jak rychle a důkladně se dobytek přeměnil svým zevnějškem, hlavně barvou, značí to, že na výroční trhy přiváděn je dobytek výhradně jen žluto-strakatý, rázu vysloveně simenského. Simenské krve u kříženců bylo podle znalců již 75 procent.

Dobytkářství zdejší se dobře vyplácelo a chovný materiál posílal se daleko široko, ba až do Ukrajiny. Veškeré volné obilí se všeobecně sešrotovalo a přikupovalo se hojně i jiných jadrných krmiv.

Poněvadž se hojně krmilo, také se i přehojně dojilo a bylo nutno pomýšleti na zpeněžení mléka. Založena byla z toho důvodu družstevní mlékárna v Osvračíně, později máslařské družstvo pro Staňkov a okolí.

Žel, že oba podniky neměly dlouhého trvání. Vinu zániku dlužno přičísti hlavně nepochopení družstevní myšlenky a nesolidnosti našich lidí.

Zavedena byla již dříve i chlévní kontrola a tehdejší kontrolní asistent Štolba učí naše rolníky krmiti.

Ustavuje se konečně za vedení zvěrolékaře Hrůzy z Domažlic „Severošumavská komora dobytkářská" pro okresy horšovotýnský, domažlický a kdyňský. Dobytek byl vyvážen do různých oblastí Čech, na Slovensko a hlavně do Ukrajiny. Nicméně však — Staňkovsko je v popředí a stále ještě „vede" chov simentálů.

Roku 1912 přijela exkurse 40 posluchačů vysoké školy zemědělské ve Vídni, kterou vedl slavný profesor Adametz do Horšovského Týna a jeho okolí, aby si prohlédla vyhlášený chov simenského dobytka na panství Trauttmansdorffském, případně i chov selský. Posudek zněl velice lichotivě.

Ovšem že válka mnoho dobrého materiálu chovného zničila a zároveň pak několik nepříznivých roků, kdy byla nouze o pici nesmírná, mělo vliv na chov všeho dobytka. Přes to však náš dobytek je stále ještě lepší nežli všude jinde. Ale nyní nastává bohdá nová doba rozkvětu dobytkářství na Staňkovsku, neboť se nám podařilo získati vhodné hospodářské objekty pro založení pastvin, bez nichž řádný a cílevědomý chov se nemůže obejíti. Pastviny budou zakládány postupně a to jak pro hovězí dobytek, tak i pro koně.

Chystaná výstava v srpnu má všem praktikům i theoretikům dokázati, že Staňkovsko nejen opět chovatelsky pracuje a že se snaží držeti stejný krok s ostatními kraji pokud se týká chovu, ale že chce opět státi v čele všeho pokroku hospodářského.

Nyní mají slovo naši chovatelé koní i hovězího dobytka, kteří zajisté napnou veškeré svoje síly a nebudou litovati nákladu ani času. Zapamatujte si, přátelé, že sice bojujete za dnešních těžkých poměrů boj velice těžký, ale čestný.

Vzhůru ku práci!

Hospodářský rozmach.

V době dnešní, kdy technika přináší různé vymoženosti, jest takořka povinnosti živnostníka, průmyslníka, aby těchto si bedlivě všímal a pokud možno, dovolují mu jeho prostředky a podnikavost, dle těchto vymožeností podnik svůj hleděl zdokonaliti ku prospěchu svému a tím i k prospěchu všeho občanstva.

Neboť svět rychlým tempem kráčí bezohledně ku předu a jen jednotlivec dobře vyzbrojený svými vědomostmi zůstává ušetřen různých škod, však slabí a nedokonale vyzbrojení v tomto světovém toji o existenci podlehnou.

Dnešní doba vyžaduje v živnosti, v průmyslu a i v jiných oborech lidského důmyslu lidi celé, podnikavé, vyzbrojené odbornou zdatností a co hlavní, lidi charakterní a čestné, kteří mohou dosáhnouti úspěchu ve svém podnikání.

Takových lidí potřeba jest zvláště dnes, v době, kdy konkurence na trhu světovém dosahuje svého vrcholu.

Zde pak nerozhoduje jen dobrý výrobek, ale především čestné a charakterní jednání výrobce. To jest tajemství úspěchu.

K úspěchu v živnosti a v průmyslu napomáhá také dnes „reklama", bez které není možno se obejíti, neboť jak praví americký finančník: „Když ty v noci spíš, reklama za tebe pracuje". Reklama má tudíž význam obrovský, dalekosáhlý. Druhý veliký význam národohospodářský pro živnosti, průmysl, řemesla, obchody a jejich povznesení mají v dnešní době výstavy a příp. veletrhy, kde naskytá se příležitost každému jednotlivci se svým výrobkem před veřejnost předstoupiti, ale také i svoje jméno širší veřejnosti ve známost uvésti.

Výstavy ať jakéhokoliv názvu, buď okresní, krajinská, zemská, světová mají všecky jeden účel a cíl, t. j. uvésti výrobky živnostenské, průmyslové před veřejnost. Zde ukáže výrobce, ať řemeslník, průmyslník svoji zdatnost a vyspělost a pokrok ve svém oboru.

Výstava okresní v Staňkově bude též v malém obraz naší zdatnosti a vyspělosti a ukázkou našeho snaženi po pokroku, který dnes ovládl veškeré obory našeho národohospodářství.

Z výstavy odnášíme si mnohá ponaučení pro život, mnohý vzor do svých živností, zde shlédneme různé práce a výrobky zdokonalené, vyhovující všem moderním a praktickým požadavkům v době dnešní.

Povinností našich živnostníků, řemeslníků a průmyslníků jest tedy a to v prvé řadě v jejich vlastním zájmu, výstav se súčastniti a zdatnost a vyspělost ve svém oboru na nich representovati.

Též náš dorost živnostenský má ve výstavě ponaučeni do života, neboť tohoto dorostu jest svatou povinností v dnešní době, by všemožně při každé příležitosti hleděl se ponaučovati, sledovati pokrok ve svém oboru a míti stále na vědomí, že v práci a v snažení jest zajištěna jeho lepší budoucnost. *Václav Žák.*

Pivovar Staňkovský

jakožto první průmyslový závod založen byl již v r. 1602, kdy dostalo se staňkovským měšťanům (sousedům) práva várečného od vrchnosti chotěšovské. Pivo ovšem vyráběno se zcela primitivně a vařívalo se jednou až dvakráte týdně (5—6 soudků).

Kde dnes stojí domek čp. 118 v měst. Staňkově v ulici Chodské, majetek to rodiny Zídkovy, „u Pražků", stával tento staňkovský pivovar až do let sedmdesátých minulého století. Naproti domku tomuto stávající do nedávné doby studna patřívala k pivovaru tomuto, a voda z této používána byla dlouhá léta k vaření piva. Odbyt výrobku tohoto byl hlavně odkázán na místo samotné a jeho nejbližší okolí, jelikož již tehdejší doby byla konkurence, neboť byly tehdy také již pivovary v Čečovicích, v Chotiměři, v Osvračíně a v Přívozci.

K pivovaru staňkovskému, který byl zcela malé rozlohy, a nemohl proto potřebné místnosti při závodu opatřiti, patřívala t. zv. sušárna vedle městské radnice, na jejímž místě stojí nový obecní dům v r. 1923 zbudovaný.

Sklepy měl tento pivovar za městečkem nad nynější cihelnou pana Fr. Kreysy, kdež dodnes říká se za „Lochem".

Pivovar tehdy byl majetkem „sousedským" a pokud známo, bývali v závodě tomto sládky Matěj Zídek, Trnka, Zienert, Pavlík — vesměs rodáci staňkovští.

Jelikož však již v létech sedmdesátých, kdy poměry obchodní se v Staňkově změnily, obyvatelstva přibývalo, a tudíž také pivovar počal dělati lepší obchody, pomýšleno bylo na rozšíření nebo postavení pivovaru nového, moderního.

K tomuto došlo v r. 1872, kdy akciová společnost, v jejímž čele byl tehdejší poštmistr Edmund šl. Meyroser z Meyberku a obchodník J. C. Kreysa, pivovar nový založila pod firmou

„Městys staňkovský akciový pivovar". Sládkem byl tehdy J. Kestřánek.

V krátké době však po uvedení pivovaru do chodu následkem zavládnuvší tehdy průmyslové krise a nedostatkem provozovacího kapitálu byla nucena shora uvedená společnost pivovar tento prodati ve veřejné dražbě. Příčina toho, že pivovar tento společnost udržeti nemohla, byla z jedné strany veliká spekulace jednotlivců a důvěřivost ze strany druhé. Případ tento jest dosud v živé paměti, a různé jsou mezi lidem naším vzpomínky. Případ takový však budiž nám výstrahou.

Pivovar tento prodán byl ve veřejné dražbě Karlu kn. Trauttmansdorffovi v Horš. Týně za 36.000 zl.

Z nepatrných začátků počal nový majitel pivovar zvětšovati, a také výroba piva se stupňovala, čemuž nemálo přispělo zrušení starých pivovarů panských v Čečovicích a v Hostouni, kteréž byly rovněž majetkem horšovotýnského panství a později zřízení skladu piva na místě zrušeného pivovaru hr. Dohalského v Přívozci. Také pivovar v Chotiměři, kde býval sládkem p. A. Kozina, byl později nucen výrobu zastaviti a tím znovu staňkovský pivovar získal.

Pivovar opatřen moderními stroji těšil se stoupajícímu odbytu piva a musel býti rozšiřován. Zřízena sladovna, kvasírna, sklepy, lednice a zavedeno elektrické osvětlení.

V r. 1908 zřízen vlastní gravitační vodovod denní výkonnosti 1600 hl v každém ohledu bezvadné vody.

V r. 1911 docílil pivovar nejvyšší výroby od svého založení, t. j. 46.000 hl piva.

Úmrtím majitele přešel pivovar r. 1921 v ruce nynějšího držitele, rovněž K. Trauttmansdorffa, čímž však od panství horšovotýnského byl odloučen.

V přítomné době vyrábí staňkovský pivovar as 25.000 hl piva a zaměstnává 50 osob (dělníků, zřízenců a úředníků).

Staňkovské pivo, známé po celém českém jihozápadě, těší se pro svoji výbornou jakost hojnému odbytu.

Jako sládci působili zde p. V. Kepler, p. Kielmajer a nyní p. Jan Šinágl.

(Dle získaných informací a dle vlastních zápisků sestavil *Jos. Žák.*

Výstava učňovských prací v r. 1901.

Vzpomínka trochu jubilejní.

Již ve schůzích učitelského sboru pro š. pokr. počátkem šk. roku 1900—1901 rokováno bylo o tom, aby po příkladu Plzně a Domažlic i v Staňkově byla v příštím roce konána výstava učňovských prací dílenských. Definitivní usnesení výstavku pořádati stalo se ve schůzi školního výboru dne 8. dubna 1901 konané. Na základě dopisů zemského výboru a obchodní komory ustanoveno bylo po dohodě s pp. mistry konati výstavku koncem měsíce července. Usnesení toto bylo oznámeno příslušným korporacím a zažádáno za subvence na udělování odměn a krytí výloh s výstavkou spojených.

Dne 12. května konána byla společná porada živnostenských společenstev a pp. mistrů v hostinci p. K. Hrona a na schůzi té zvoleno bylo pořadatelstvo výstavy a to:

Zástupcem ministerstva p. V. Kepler, sládek, zástupcem zemského výboru p. Fr. Štříbl, mistr obuvnický, za obchodní komoru p. Fr. Bernard, kupec, za okresní výbor p. J. Ott, mlynář v Ohúčově, za živnostenský spolek p. Josef Stock, pekař, za obuvníky p. Karel Žák, mistr obuvnický, za obec p. C. Felix, starosta, a za školu p. J. Hofman, řídící učitel. Doba výstavní určena na dni 20., 21. a 22. července. Z pořadatelstva zvolen byl pak předsedou pan Vojt. Kepler, jeho náměstkem p. Fr. Bernard, zpravodajem p. řídící učitel J. Hofman, jednateli pp. P. Veber a Jan Ausobský, pokladníkem p. Karel Žák.

O dalších přípravách k výstavě jednalo se pak ve schůzi dne 19. května a tu také zvolen byl dozorčí výbor, jehož členy byli pp. Roučka Jan, Fogltanc Štěpán, Vejvoda Antonín, Pexa Josef, Malík Josef, Žák Karel, Rybín Jan, a Ausobský Jan. Na schůzi té také zvoleni byli čestnými předsedy výstavy p. Josef Houdek, president obchodní komory, p. Cyril Felix, starosta obce, p. J. Wimmer, okresní hejtman a starosta okresního výboru p. J. Štangl.

Pořadatelstvo pak konalo pilné přípravy, učňové s radostí dali se do díla; vždyť blažilo je vědomí, že na jejich samostatné práce přijde se podívat mnoho návštěvníkův i znalcův. A tak doba výstavy se přiblížila a 35 vystavovatelů učňů podali ukázky své dílenské výchovy a zdatnosti. Dle jednotlivých odborů vystavovali 1 klempíř, 5 truhlářů, 3 kováři, 9 zámečníků, 1 bednář, 5 tesařů, 7 obuvníků, 3 krejčí a 1 kamenik.

Nejlepší práce byly odměněny první cenou, jiné cenou druhou. I. cena byla 12 K, druhá 8 K. První cenu obdrželi učňové: Nedvěd Václav, Koželuh J., Malík K., Vejvoda Josef, Bauer J., Pavlík Jaroslav, Galla Josef, Krejsa Josef, Lorenc J., Šťastný J., Dorazil Alois, Eger J., Koukl J., Volf, Bořík F., Rozpek. — II. cenu: Felix, Lebeda, Štengl, Hasal, Marian, Zahoř, Leidr, Benda, Žák, Peteřík, Odvody, Sizling, Roučka, Heicl, Otys, Volena.

Příjem o výstavě byl 430 K, vydání 403 K 47 h, čistý zisk 26 K 53 h.

Jak osvědčí se letošní výstava učňovských prací dílenských, závisí ovšem na svědomitém výcviku u mistra; neboť tento výcvik jest základem řemeslné zdatnosti a budoucnosti učňovy, o tím i rozvoje živnostenského stavu samého. Ku praktickému vzdělání učňů náleží také pořádání výstav prací učňovských, jakož i zdokonalení odborné výchovy u mistra. A tak i letošní výstava učňovských prací tomuto úkolu má sloužiti. A má-li výstavka ta vésti k žádoucímu výsledku, jest samozřejmo, že všichni činitelové, kteří při pořádání výstavky spolupůsobí, musí ruku k dílu přiložiti, aby cíle dosaženo bylo.

Vacek.

Pilmaier Josef,
malíř pokojů a divadel. dekorací
Staňkov.
Práce provádí rychle, solidně a levně.

Václav Peer,
obchod galanterním zbožím
Staňkov m. 182.

Kuchyňské zařízení, hospodářské nářadí, nástroje, včelařské a sportovní potřeby koupíte nejlevněji u firmy
W. Zimmerhackl a spol.
Františkánská 7. **Plzeň.** Telefon č. 26.
Nejstarší železářský závod v Plzni.
Založeno r. 1785.

Chic Parisien. Modistství.
Nejmodernější a nejvkusnější
klobouky
v cenách levných koupíte vždy u firmy
Viktorie Chottová,
modistka.
Staňkov m. filiálka **Stod.**

Karel Kadlec,
obchod zbožím koloniálním.
Vlastní pražírna kávy.

Činte přihlášky k výstavě!

SJEZD
rodáků a přátel staňkovských

konati se bude v Staňkově, u příležitosti pořádání Okresní živnost., průmysl. a hospod. výstavy v měsíci srpnu. Bližší bude dodatečně oznámeno. Činte přihlášky!

Družstevní elektrárna, skladiště a mlýn v Staňkově.

Telefon 8. Z. s. s r. o. Telefon 8.

Pohon, světlo. Instalační materiál. Nákup a prodej všeho druhu obilí a semen. Umělá hnojiva, krmiva. Moučné výrobky. Mletí ve mzdě.

Jmění 250,000.000 Kč.
Uzavírá pojištění: životní věno dítek, povinné ručení, rozbití skel, dopravní.

„S L A V I A“

vzájemně pojišťovací banka v Praze.

Vrchní zástupce **Jan Fay** v Staňkově.

Pojištěné kapitály 1.000,000.000 Kč.
Pojišťuje proti požáru, krupobití, vloupání, úrazu. Poškození a rozbití strojů.

(Založeno 1832). **F. KREYSA, Staňkov.** (Telefon čís. 9.)

Parostrojní kruhová cihelna v Staňkově
vyrábí veškeré druhy strojních cihel, zvonivky ostře pálené, tašky falcové, lisované a tažené, červené i černé, půdní dlaždice, drenážní trubky, radiálky na stavbu komínů, duté cihly a jiné výrobky dle objednávky.

Uhelné doly „Dobré štěstí“ v Dobřanech
dodávají pro domácí otop a průmyslové topení vysoce výhřevné uhlí kamenné, strojně tříděné. Veškeré zboží cihlářské i uhlí dodává se drahou franko neb dováží se vlastními automobily. Velký sklad upotř. železz. zboží a strojů.

Hospodářské stroje,
benzinové a elektrické motory, šicí stroje, velocipédy, pneumatiky a odstředivky Vám dodá, jakož veškeré opravy se zárukou provádí **Josef Vacík,** strojírna v Staňkově.

Jan Mareš,
kamnářství
v Staňkově měst.

Josef Šmidhamer,
kožešnictví a kloboučnictví
v Staňkově.
Ceny velmi levné.

Přistupujte za členy spolku chovatelů drobného zvířectva.
Přihlášky přijímá pokladník p. MUDr. Frant. Eger v Staňkově.

Jan Roučka,
podnikatelství staveb v Staňkově.
Provádí veškeré stavby velmi rychle, levně a solidně.

Fr. Štengl, Staňkov.
Obchod galanterním, pleteným a stávkovým zbožím.
Velký výběr kuchyňských potřeb za nejlevnější ceny.

F. Eger,
sklenářství
v Staňkově.

Kašpar Korba,
závod malířský v Staňkově.
Veškeré práce provádím velmi solidně a levně.

Veškeré práce lakýrnické a malbu písma provádí odborně a levně
A. Vorlíček, V. Starý,
závod lakýrnický a malířství písma v Staňkově m., nám. 33 (na staré poště).

Václav Frei,
strojní kolářství v Staňkově.
Provádění do kolářského oboru spadajících prací.

Občanská záložna v Staňkově Vsi
z. s. s r. o.
úrokuje vklady nejvyšší sazbou a povoluje půjčky za podmínek nejvýhodnějších.

Přihlásil ses již za člena
Zemědělské jednoty
čsl. republiky?
Zemědělci, vstupte všichni do této největší odbor. organisace.
Členství skýtá značné výhody.
Přihlášky přijímá předseda T. Raděj

Babka Jan, obuvník v Staňkově.
Sklad všech druhů obuvi.
Ceny mírné.

Frant. Malík,
závod krejčovský, Staňkov.
Zhotovení obleků z přinesených látek vkusně a levně.

Fr. Trnka, Staňkov.

Parní pila, velkoobchod dřívím, uhlím, vápnem a veškerými stavebními potřebami.

Podnikatelství staveb. **Cihelna a lomy.**

Živnostenská záložna v Staňkově,

zapsané společenstvo s ručením obmezeným,

přijímá vklady od členů i nečlenů.

Povoluje směnečné zápůjčky.

Úvěr na běžný účet a cenné papíry.

Záložna podléhá revisi: zemské správní komise, ministerstva obchodu, zemskeho svazu živnostenských záložen a družstev v Čechách.

Upisuj každý členské podíly, jež se zúročí za rok 1924 6%.

Ukládejte své přebytky do svého ústavu.

Bratří Herianové,

podnikatelství staveb Staňkov,

provádí stavby, průmyslové, hospodářské, stavby a adaptace obytných domů.

Plány a rozpočty zhotovují rychle přesně a levně.

Josef Sklenář, Staňkov.

Závod řeznický a uzenářský.

Denně čerstvé uzenářské zboží.

Pozor!
Specielní výroba obuvi a sklad obuvi, kůže a příprav
Václav Žák,
Staňkov - náměstí.
Ceny levné. — Obsluha vzorná.

Hotel „Zídek“

Staňkov Ves.

Výborná kuchyně, výtečné pivo, hostinské pokoje.

MUDr. FRANTIŠEK EGER,
železniční, pokladenský a praktický lékař
V STAŇKOVĚ městysi,
Náměstí č. 35.
Zubní praxe.

ANTONÍN ŘÍHA,
okresní zvěrolékař pro obvod staňkovský, bydlí v Staňkově Vsi
číslo 153 (u měšťanské školy).

MUDr. VÁCLAV EGER,
praktický a pokladenský lékař,
Staňkov č. 194. — Telefon 13.
Horské slunce.

Ochutnejte chvalně známé staňkovské pivo!

(Světlý a černý ležák, jakož i pivo obyčejné.)

Trvanlivé a moderní látky, hotové obleky i na míru šité levně dodá
fa. Jaroslav Šizling
Staňkov.

K. Klement, Staňkov.

(Zal. v roce 1860.)

Sklad uhlí, vápna, cementu, nosičů, kolejnic, železa, kování, hřebů., rákosu na stropy, lepenky, dehtu, asfaltu, karbolinu, sádry, kamen. rour a jiných stav. hmot. Oleje, mazadla, fermež, laky, suché, třené a fasádní barvy. Umělá hnojivá. Obchod smíšený.
Cihelna v Staňkově, vápenice a cihelna v Sušici a v Žichovicích.

Hodiny. - Zlato.
Stříbro. Šperky.

Odborný závod hodinářský.
Vlastní výroba hodin
Jindř. Budín, Staňkov m.
Správky vyřizuji přesně se zárukou.
Nejlevnější ceny. Prodej se zárukou.
Velký výběr.

Optické zboží.
Odstředivky.
Sicí stroje.

Nejlevnější nákup. Dobré zboží.
u firmy
RUDOLF KUPKA,
odborný obchod
smíšeny, koloniální a lahůdkářský
v Staňkově, náměstí.

Josef Pavlík Staňkov.
Restaurace „u Nádraží."
Staňkovské a plzeňské pivo,
též dobrá vína.

Karel Paul,
pekařství v Staňkově městysi.
Denně čerstvé pečivo.

Václav Fišer, Staňkov.
Výroba nábytku.
Ceny mírné.

Mořic Wilhelm,
velkoobchod v Staňkově měst.
Železo, cement, pokrývky atd.

Inspektorát
První české vzájemné pojišťovny
v Praze
V. Stengl, Staňkov
uzavírá veškeré druhy pojištění.

Frant. Kozina,
hostinský v Staňkově.
Výborná kuchyně, hostinské pokoje,
dobré pivo.

Městská spořitelna v Staňkově
(Vklady 10,000.000 Kč, reservní fondy 390.000 Kč. Účet poštovního úřadu šekového č. 9968)
přijímá vklady v každé výši na výhodný úrok a bez výpovědi vyplácí, **poskytuje zápůjčky** všeho druhu na mírný úrok, provádí veškeré obchody peněžní promptně a kulantně, udílí informace ve všech záležitostech finančních ochotně a bezplatně.

Karel Petrásek,
cukrářství, víno a likéry
Staňkov.
Denně čerstvé zboží.

Frant. Pavlík,
Staňkov.
Fotograf.

Koželužství Jakuba Sattlera v Staňkově.
Výroba čistě třískového podešvu.
Náměstí č. 5. Telefon č. 14.

Přesvědčte se! Jiří Vaněk, Přesvědčte se!
vlastní výroba a sklad všeho druhu obuvi
v Staňkově m. č. 80,
roh Tržní a Soukenické ulice.

„LEGIE."
Pojišťovna v Praze.
Zástupce: V. Kohout, Staňkov.

Bři. Werunský,
Staňkov.
Obchod veškerým dobytkem
chovným i jatečným.

Leopold Plachý
Knihařství a papírnictví
v Staňkově měst., náměstí.
Veškeré časopisy.

Frant. Petrásek
Pekařství v Staňkově měst.,
Chodská ulice.
Denně čerstvé zboží.

Václav Keck,
sedlářství a čalounictví
v Staňkově městysi.
Ceny mírné.

Zlaté, stříbrné, alpakové, americké zboží, hodiny a hodinky nejlepších druhů nakoupíte nejlevněji u ly
Bedřich Straka,
odborný závod v Staňkově.
Správky s roční zárukou rychle a levně.

Tiskárna—Závorka—Staňkov
Sázecí stroj. *doporučuje se ku zhotovení všech tiskopisů.* Stereotypie.
V mé exposici na výstavě vyložena bude kniha pro dobrozdání ctěného občanstva na Staňkovsku, zda přeje si vydávání časopisu „Staňkovsko", po případě, mohu-li počítati s předplatným a insercí podepsaného.

Řídí redakční kruh za odpovědnosti Josefa Žáka v Staňkově. — Tiskl František Závorka v Staňkově.